

Pes in petelin.

Pes in petelin sta sklenila prijateljstvo, pa napravila skupno potovanje. Prehitela ju je nekoč noč. Zato gresta v gozd, in petelin zleze na drevo, pa se vsede med veje. Pes se pa vleže spodaj v votlino drevesa in zaspi.

Zjutraj se je začelo daniti, in jutranja zarja se je zasvetila izza gorâ. Petelin začne po svoji navadi glasno peti. Ko to sliši lisica, pride, da ga požre, in se ustavi pod drevesom. Reče petelinu: »O, ti si pač izvrstna žival in ljudem koristna. Pojdi dol, da zapojeva skupaj jutranjo pesem in se poveseliva!«

Toda petelin reče: »Pojdi, prijateljica, pod korenino drevesa in pokličiči mojega vratarja!« Lisica ga gre klicat. Pes pa skoči vun in lisico raztrga.

Tommaso-Samo.



Jurčkova in Nacetova tatvina.

Kdo ne pozna Zaplotnikovega Jurčka in Neralovega Naceta, oba korenjaka naše tihe vasice? Saj sta si podobna kot groš grošu? Oba skuštrana in nepočesana, v oguljenih hlačah, ki leno visijo na eni naramnici, v zamazanih na komolcih navadno strganih srajcah, v telovnikih brez gumbov, v klubukih z luknjo na vrhu. In da nima mladi Zaplotnik skoraj rdečih las, bi ga niti jaz ne ločil cd njegovega tovariša, dasi sem mu skoraj sosed. To je torej fotografija naših dveh junakov.

Tudi kar se tiče njunega obrta in duševnih zmožnosti, sta si kaj podobna. Oba sedita v zadnji klopi četrtega razreda; če se ne ščipljeta in ne sujeta, lepo mirno ždita in dremljeta, in ko pozvoni vsem lenuhom priljubljeni šolski zvon, jo udereta domov, izženeta krave in gresta past v rovtice. To je njun obrt.